

# Ŗiir Dediğin Destan

– ADEM EFİLOĞLU · 27 Mayıs 2020

---

Kalemin içine, sŖrŖp mermiyi,  
Hedefi vuruŖtur, Ŗiir dediğin.  
Rotadan ŖaŖmadan, dođru gemiyi,  
Bıkmadan sŖrŖŖtŖr, Ŗiir dediğin.

Resimle ŖykŖyle, yazıyla hatla,  
Bilinir bilinmez, her tŖr sanatla,  
Tarihle bilimle, edebiyatla.  
Aslına varıŖtır, Ŗiir dediğin.

Manadan anlamdan, kaparak hisse,  
Ŗiddeti kŖrŖkler, her tŖr desise,  
Aydınlık yollardan, sapmadan sise,  
Kalemle yarıŖtır, Ŗiir dediğin.

Bilinmez bir yerde, kalmıŖ mahtumu,  
Yetimi ŖksŖzŖ, elbet masumu,  
İnfakla yetiŖip, her tŖr mazlumu,  
Ŗefkatle sarıŖtır, Ŗiir dediğin.

Uzaktan sevecek, aŖkı gŖrmeden,  
Zafere gidecek, yolda durmadan,  
En naif sŖzlerle, yŖrek kırmadan,  
İten yakarıŖtır, Ŗiir dediğin.

Ŗlmeden evveli, an'da Ŗlerek,  
Nicenin içinden, are bularak,  
GemiŖin izinden, dersler alarak,  
ŖzŖnle barıŖtır, Ŗiir dediğin.

Acının seyrine, gŖlŖmseyerek,  
SavaŖın sonuna, imza vererek,  
Zalimin zulmŖne, gŖđŖs gererek,  
Haklı bir duruŖtur, Ŗiir dediğin.

Aşılması zorlu, engin yücede,  
Bilinir bilinmez, her bilmecece,  
Yâre atlas yorgan, olup gecede,  
Yüreği seriştir, şiir dediğin.

Diz vurur edipler, sofralarında,  
Gözlerden uzakta, ücralarında,  
Acıyı bal edip, mısralarında,  
Duyguyu karıştır, şiir dediğin.

Sevdaya kefendir, bayrağına kan,  
Başlarsa biter mi, böyle heyecan,  
Mısrayla şiirde, kükreleyen arslan,  
Her yanı görüştür, şiir dediğin.

Harfler inzivada, şiir nadasta,  
Hangisini desem, hepsi yasta,  
İlham desen o da, artık iflasta,  
Kendini soruştur, şiir dediğin.

Ademin derdine, merhemdir şiir,  
Duyguda nirvana, son demdir şiir,  
Ağulu gözlerde, hep nemdir şiir,  
Ruh haline eştir, şiir dediğin.

Adem Efiloğlu